

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Skarbu**

z dnia 9 września 1920 roku

w przedmiocie przeprowadzenia 4°/o-ej Państwowej Pożyczki Premjowej.

Na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 61 z 1920 r. poz. 391) zarządzam w wykonaniu tejże ustawy, co następuje:

Art. 1. 4°/o-wą Państwową Pożyczkę Premjową wypuszcza się z dniem 1 października 1920 r. w wysokości do 5 miliardów marek polskich.

Obligacje tej pożyczki oznaczone będą siedmiocyfrowymi numerami bieżącymi od 0.000.001 do 5.000.000.

Art. 2. Losowanie przewidzianej w art. 4 ustawy wygranej w kwocie miliona marek polskich odbywać się będzie we właściwych terminach bez względu na wynik subskrypcji pożyczki.

O ile wygrana padnie na numer obligacji nie sprzedanej, wówczas przypada ona na rzecz Skarbu.

Wygraną otrzymuje posiadacz tej obligacji, której numer wylosowany będzie w sposób określony w art. 3 — 8 niniejszego rozporządzenia.

Art. 3. Obligacja oznaczona numerem 5.000.000 nie podlega sprzedaży, a numer ten losowaniu tak, że najwyższym numerem, na który może paść wygrana, będzie 4.999.999.

Art. 4. Losowanie odbywać się będzie publicznie w Warszawie w lokalu Kasyna Urzędników Państwowych przy ul. Nowy-Świat 67 w soboty o godzinie 1-ej po południu.

Losowanie przeprowadza Komisja rządowa, złożona z przedstawicieli Ministerstwa Skarbu — w tej liczbie przedstawicieli Centralnego Urzędu 4°/_o-ej Państwowej Pożyczki Premjowej, względnie Urzędu Pożyczek Państwowych, notariusza i protokulanta przy współudziale dwóch obywateli, wyznaczonych przez Prezydenta miasta stołecznego Warszawy.

Art. 5. Losowanie składa się z siedmiu ciągnięć; wylosowane w nich cyfry, zestawione obok siebie w porządku, w jakim zostały wyciągnięte, dają numer obligacji wygrywającej.

W tym celu przed rozpoczęciem losowania wysypuje się do urny, oznaczonej № I pięć zwitków z cyframi: 0, 1, 2, 3 i 4; zaś do drugiej urny, oznaczonej № II — dziesięć zwitków z cyframi: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Po zmieszaniu zwitków w obu urnach wyciąga się z urny № I jeden zwitek; następnie z urny (koła) № II dokonywa się ciągnięć sześciu dalszych cyfr, używając przy każdym ciągnięciu nowej serji zwitków.

Przedstawiciel Ministerstwa Skarbu odczytuje każdorazowo wyciągniętą cyfrę i okazuje zwitek publiczności, zaś po ukończeniu wszystkich siedmiu ciągnięć ogłasza numer, na który padła wygrana.

Mieszania i ciągnięcia zwitków dokonują publicznie sieroty z ochron, utrzymywanych przez Warszawskie Towarzystwo Dobroczyńności.

Zamiast urn można przy losowaniu użyć ruchomych kół loteryjnych.

Art. 6. O ile we wszystkich siedmiu ciągnięciach wypadną same zera, wówczas powtarza się ciągnięcie siódmej cyfry; o ile wygrana padnie na numer, który już wylosowano w poprzednich ciągnięciach, wówczas zarządza się ponowne ciągnięcie wszystkich siedmiu cyfr w sposób przepisany w art. 5.

Urzędowy wykaz numerów wylosowanych w poprzednich ciągnięciach powinien być wyłożony w sali losowania w odpowiedniej ilości egzemplarzy do wglądu publiczności.

Art. 7. Do końca roku 1920 wylosowuje się wygraną z pośród tej ilości obligacji, którą — dopełnioną do numerów półmilionowych względnie milionowych do dnia losowania oddano do sprzedaży.

W tym celu przedstawiciel Ministerstwa Skarbu ogłasza przed rozpoczęciem losowania najwyższy numer, który ma być objęty losowaniem i w związku z tem zarządza wsypanie zwitków z odpowiednimi cyframi do urny dla pierwszego, ewentualnie drugiego ciągnięcia (pierwszej, ewentualnie drugiej cyfry).

Art. 8. Dzień, miejsce i godzinę losowania, skład Komisji, ilość złożonych do każdej urny (koła) zwitków oraz wyszczególnienie umieszczonych na nich cyfr, wylosowaną w każdym ciągnięciu cyfrę, numer wygrywającej obligacji, ewentualnie zarządzenie powtórnego losowania i jego wynik — notuje się w protokule, który podpisują wszyscy członkowie Komisji.

Minister Skarbu:

w z. Rybarski